

Cartes

Estimat Pep,

sé que tornaràs

Jordi Vidal Bernades. Palafrugell.

Vas arribar tot elegant i amb aquell saber estar que durant aquests quatre anys t'ha caracteritzat. Vas arribar contra la voluntat de molts i amb la credibilitat d'uns pocs. El món del futbol reia: massa jove, massa inexpert per a un equip tan gran com el Barça, deien. Però estaven tots equivocats, el teu nom sempre estarà en els llibres d'història i no solament perquè fossis un gran jugador sinó perquè has estat el millor entrenador del millor equip del món. Tots nosaltres tan sols podem donar-te les gràcies per tot, per tota la gestió que has fet, pel teu estil de joc, la teva fermesa... però sobretot el teu respecte sempre cap al rival, amb humilitat i respecte als valors cívics, socials, humans i esportius que defineixen el Barça com és, «més que un club». Has aconseguit fer tan grans aquests valors que has aconseguit que vagi on vagi aquest equip sempre al seu costat està acompanyat per una multitud de gent per poder veure els més grans jugadors de la història. Ara passi el que passi, vagis on vagis, sé que tornaràs i a aquell dia serà un dels més grans de la meua vida.

Llegat

d'orgull i glòria

joan janoher i sadurni. vulpellaç.

És així de contundent, no sempre les persones podem deixar petjada en el món professional. Però el personatge que ens ocupa sí que ho ha fet amb escreix, demostrant-nos en tot moment una vàlua íntegra en la seva tasca. De qui vull parlar? No resulta pas fàcil, atès que ja s'han dit moltes coses; el mateix enunciat ja expressa les virtuts del protagonista més rellevant en l'àmbit esportiu, fent referència concretament a l'entrenador Josep Guardiola. Molt s'ha escrit sobre la seva conducta i la capacitat exitosa de portar l'àrea tècnica del vaixell barcelonista, una llarga singladura que semblava que no tindria fi, però que malauradament ha manifestat que ja n'hi havia prou d'aquest compromís. És òbvia la seva actitud, o simplement sorprenent? La pregunta no té pas la resposta que voldríem, encara que els raonaments exposats per ell són prou entenedors i comprensibles, i s'escau elogiar-lo per la manera de dir-ho i de renunciar al seu compromís.

De ben segur que tots plegats hem sentit la sensació d'abandonament a tot un projecte, però ens queda la satisfacció d'haver assolit amb ell l'autoestima precisa i necessària per a la glorificació d'un club que ha recuperat l'orgull davant del món i de tots els associats i simpatitzants. Avui i en el comiat de la seva responsabilitat, només podem dir: moltes gràcies, Pep, per haver fet del nostre Barça un mirall d'exemple a seguir i de talent, enriquint encara més la seva història, a la qual per sempre recordarem per la teua conducta i eficàcia encoratjadora, que ens ha permès conèixer i viure grans moments de glòria.

Defensa de la

maternitat

gemma ros valls. blanès.

Vaig llegir la carta amb què la Sra. Carina Maymí contesta a una anterior, que també havia llegit, del Sr. J. Domingo, i m'ha semblat convenient fer algun aclariment. Sra. Maymí, sóc dona i estic d'acord amb la carta del Sr. Jesús Domingo. Espero que sàpiga que una dona embarassada necessita solucions positives que la facin sentir-se bé. Des de l'associació Provida, on voluntàriament ajudem les dones embarassades, li puc assegurar que cap dona es penedeix per tenir el fill, mentre que les dones que han avortat ens arriben destrossades, a la recerca d'ajut psicològic perquè quan varen decidir avortar estaven soles, confuses, amb por ja que persones del seu entorn, com també serveis socials o sanitaris, les van encaminar a l'avortament com la sortida més fàcil sense tenir en compte les conseqüències. Després d'avortar una noia em comentava que no es mereixia menjar i va agafar anorèxia; una altra noia em deia que a les nits somiava el seu fill sagnant; una tercera que sentia una buidor tan gran que va agafar una depressió profunda; una dona que plorava quan veia un nadó, etc. No Sra. Carina, no, l'avortament no fa a la dona més lliure sinó que la fa més desgraciada i en força casos la deixa estèril per vida. La llei de l'avortament lliure que va aprovar el govern socialista el juliol del 2010, pretén, i ho aconsegueix, desentendre's dels problemes de soledat, pobresa o pressió que pateixen algunes dones embarassades. Als EUA és delictes greu una relació sexual entre un menor i un adult, en canvi a Espanya la realitat és una altra; al nostre país, durant els últims quatre anys, els embarassos indesitjats s'han multiplicat, el consum de les píndoles de l'endemà, segons Cofares –la principal distribuïdora farmacèutica espanyola- s'ha triplicat i els avortaments també s'han incrementat (113.031 l'any 2010). És per això que, a més d'aclarir alguns aspectes, demano al Govern Català que apliqui mesures d'ajuts per a les dones embarassades tal com ja ho estan fent a Galícia, València, Canàries, i Madrid.

Aigües tèrboles,

què s'està tramant?

Josep ruiz garcia. santa coloma de Farners.

Podriem començar parlant del canvi d'actitud o, curt i ras cinisme de l'amic Solà amb el tema de l'aigua de la dessaladora de Blanes però això deixem-ho per a més endavant. Durant els darrers vint anys al meu poble, Santa Coloma de Farners, el servei municipal d'aigües l'ha estat gestionant una companyia privada, de primer amb un nom que ara mateix no recordo, i darrerament Sorea, la mateixa amb nom canviat. El servei ofert aquests anys ha estat considerat majoritàriament acceptable, tret d'un bon començament en què hi va haver uns certs abusos en les taxes de connexió. Ara un cop vençut fa mes d'una any el segon contracte desenal, va el Sr. Cullerell, regidor d'Urbanisme i Medi Ambient de Santa Coloma de Farners, i es despenja amb el projecte de creació d'una societat amb capital mixt públic privat que assumeixi el servei que Sorea ha donat els darrers vint anys satisfactòriament. Estupefacció i sorpresa general.

Aquest canvi de sistema, coneixent com les gasta l'actual equip de Govern comandat per l'amic Antoni Solà, no puc evitar que em faci un tuf de cremat insuportable que no sabia dir ben bé d'on prové.

Creient com sóc de la teoria de la conspiració m'ensumo que al darrere del canvi d'explotació del servei d'aigües a Santa Coloma s'hi amaga alguna maniobra de segona línia d'abast per ara oculta. A parer meu té a veure amb altres aigües que no han estat mai gens clares. En definitiva, que gosaria pensar que el canvi que proposa l'amic Solà i el seu equip té molt a veure amb l'incert camí de Sport Assitance 2000 S.L., explotador de la Piscina Coberta de Santa Coloma. S'han de donar explicacions convincentes del perquè del canvi. Perquè si no és així potser la meua teoria de la conspiració cada cop tindrà més elements de veracitat i no apareixerà com tan estranya.

Temps al temps.

Any Brossa

Jordi Pausas. París.

L'any vinent farà quinze anys que Joan Brossa, el pintoresc personatge que enlluernà la gauche divine amb els seus escrits obscurantistes, perfoances i jocs de màgia puerils i innocents, va desaparèixer d'aquest món, però és evident que els seus postulats i objectius són tinguts encara avui com a vigents pels «responsables» de l'alta cultura que donen el to de la civilitat del nostre país. És per això que ja hi ha veus que demanen a la Conselleria de Cultura de la Generalitat que promogui una moguda similar a la dedicada al també esotèric Joan Miró, el controvertit grafista naïf –com el qualificà amb encert el gran crític nord-americà Hilton Kramer–. És evident que, tot i les retallades que afecten l'àmbit cultural, es faran mans i mànigues perquè hi hagi l'Any Brossa. La Generalitat de Catalunya vetlla per la Cultura i la clarividència dels ciutadans..

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/05/03/cartes/560262.html?utm_source=rss